

**AOS GRUPOS PARLAMENTARES
E Á MESA DO PARLAMENTO GALEGO**

**PROPOSICIÓN NON DE LEI SOBRE A PROHIBICIÓN DO USO DAS TECNOLOXÍAS
MINEIRAS A BASE DE CIANURO EN GALICIA**

O Parlamento Galego, vistas as seguintes normas, acordos e e disposicións legais:

- O artigo 191 do Tratado de Funcionamento da Unión Europea,
- O principio de precaución establecido na Declaración de Río sobre o Medio Ambiente e o Desenvolvemento, así como no Convenio sobre a Diversidade Biolóxica, de xuño de 1992 (Río de Janeiro),
- Os obxectivos medioambientais da Directiva 2000/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 23 de outubro de 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas,
- A Directiva 2006/21/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 15 de marzo de 2006, sobre a xestión dos residuos de industrias extractivas, pola que se permite a utilización de cianuro na minería dentro duns niveis máximos permisibles,
- A Directiva 2003/105/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 16 de decembro de 2003, pola que se modifica a Directiva 96/82/CE (Seveso II) do Consello relativa ao control dos riscos inherentes aos accidentes graves nos que interveñan sustancias perigosas,
- A Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 21 de abril de 2004, sobre responsabilidade medioambiental, conforme á cal os Estados membros poderán eximir ao operador de correr cos gastos derivados de danos medioambientales se se demostran determinadas circunstancias,
- As medidas da República Checa sobre a prohibición xeral do uso das tecnoloxías mineiras a base de cianuro coa modificación da Lei de minas nº 44/1988 de 2000, así como a modificación da Lei húngara de minas nº 48/1993 de 2009 pola que se introduce unha prohibición do uso de tecnoloxías mineiras a base de cianuro no territorio húngaro, así como o decreto alemán promulgado en 2002 polo que se prohíbe a lixiviación con cianuro na minería,
- Os seguintes artigos do Estatuto de Autonomía de Galicia: Art. 27.30 referente á competencia exclusiva da autonomía en materia de protección do medio ambiente e da paisaxe nos termos do artigo 149.1.2.; Art. 28.3 referente á competencia da Comunidade Autónoma galega para o desenvolvemento lexislativo e a execución da lexislación do Estado nos termos que esta estableza, do réxime mineiro e enerxético; Art. 29.5 referente á competencia da Comunidade Autónoma galega a execución da lexislación do Estado nas seguintes materias: Vertidos industriais e contaminantes nas augas territoriais do Estado correspondentes ao litoral galego.



E tendo en conta as seguintes consideracións:

- A. Que as Nacións Unidas proclamaron 2010 Ano Internacional da Diversidade Biolóxica, declaración pola que invitan ao mundo a actuar en 2010 para salvagardar a biodiversidade

na Terra;

B. Que o cianuro é unha sustancia química altamente tóxica utilizada na minería do ouro e que, no Anexo VIII da Directiva marco sobre política de augas, está clasificado como un dos principais contaminantes, e que pode ter un impacto catastrófico e irreversible no medio ambiente e na saúde humana, e, polo tanto, na diversidade biolóxica;

C. Que na Posición Común dos Ministros de Medio Ambiente da República Checa, Hungría, Polonia e Eslovaquia sobre minería sostible, emitida na 14ª reunión dos Ministros de Medio Ambiente do grupo de Visegrado celebrada o 25 de maio de 2007 en Praga (República Checa), estes manifestaban a súa preocupación polas tecnoloxías perigosas utilizadas e previstas para as actividades mineiras en diversas zonas da rexión que entrañan riscos medioambientais considerables con posibles consecuencias transfronteirizas;

D. Que no marco do Convenio de Sofía sobre a cooperación para a protección e o uso sostible do Danubio, as partes acordaron que, ademais das sustancias perigosas prioritarias en virtude da Directiva marco sobre política de augas, o cianuro se clasifique como unha sustancia perigosa importante;

E. Que nos últimos 25 anos, rexistráronse en todo o mundo máis de 30 accidentes importantes relacionados con verquidos de cianuro e que non existe ningunha garantía real de que non volva producirse un accidente semellante, especialmente tendo en conta o incremento das condicións meteorolóxicas extremas, por exemplo, intensas e frecuentes precipitacións, tal como preve o Cuarto Informe de Avaliación do Grupo Intergubernamental de Expertos sobre o Cambio Climático;

F. Que varios Estados membros da Unión Europea seguen suscitando novos proxectos de minas de ouro ao descuberto a gran escala que usen tecnoloxías a base de cianuro en zonas densamente poboadas, xerando así novas ameazas potenciais para a saúde humana e o medio ambiente;

G. Que de conformidade coa Directiva marco sobre política de augas, os Estados membros están obrigados a acadar e manter o bo estado dos recursos hídricos, así como a previr a súa contaminación por sustancias perigosas; considerando, con todo, que a calidade do auga tamén pode depender da calidade do auga da bacía hidrográfica de que se trate situada en países veciños que utilizan tecnoloxías mineiras a base de cianuro;

H. Que os efectos transfronteirizos dos accidentes con cianuro, en particular con respecto á contaminación de grandes bacías hidrográficas e de augas subterráneas, subliñan a necesidade de adoptar un enfoque común a escala da Unión Europea fronte á grave ameaza medioambiental que supón o uso de cianuro na minería;

I. Que segue sen dispoñerse de regras prudenciais e de garantías financeiras axeitadas, e que a aplicación da lexislación existente en relación co uso de cianuro nas minas tamén depende das competencias dos poderes executivos de cada Estado membro, polo que un futuro accidente é só cuestión de tempo e de negligencia;

L. Que algúns Estados membros aínda non transpuxeron plenamente a Directiva sobre residuos da minería;

M. Que a minería que utiliza cianuro crea pouco emprego e só por un periodo de entre oito e dezaseis anos, pero pode provocar enormes danos ecolóxicos transfronteirizos que, polo xeral, non son compensados polas empresas explotadoras responsables, que adoitan desaparecer ou ir a créba, senón polo Estado afectado, é dicir, polos contribuintes;

N. Que as empresas explotadoras non contan con seguros a longo prazo que cubran os



custos en caso de accidente ou funcionamento defectuoso no futuro;

O. Que é necesario extraer unha tonelada de menas de baixa calidade para producir dous gramos de ouro, o que xera unha enorme cantidade de residuos mineiros nas zonas de extracción, mentres que entre un 25 e un 50 % do ouro quédase finalmente na pila de residuos; considerando, ademais, que os proxectos mineiros de gran escala que empregan cianuro utilizan varios millóns de kilogramos de cianuro de sodio ao ano e que un fallo no seu transporte e almacenamento pode ter consecuencias catastróficas;

P. Que existen alternativas ao uso do cianuro na minería que poderían substituír ás tecnoloxías a base de cianuro;

Q. Que as enérxicas protestas públicas contra os proxectos mineiros en curso que utilizan cianuro dentro de Europa, nas que participaron non só cidadáns a título individual, comunidades locais e ONG, senón tamén organizacións estatais, gobernos e políticos;

R. Que o cumprimento dos obxectivos da UE en virtude da Directiva marco sobre política de augas, é dicir, conseguir un bo estado químico e protexer os recursos hídricos, así como a protección da diversidade biolóxica, só pode lograrse mediante a prohibición das tecnoloxías mineiras a base de cianuro.



Mediante esta Proposición non de Lei resolve aprobar os seguintes puntos a respecto das tecnoloxías mineiras a base de cianuro:

1. Considera que o cumprimento dos obxectivos da UE en virtude da Directiva marco sobre política de augas, é dicir, conseguir un bo estado químico e protexer os recursos hídricos, así como a protección da diversidade biolóxica, só pode lograrse mediante a prohibición das tecnoloxías mineiras a base de cianuro;
2. Pide ao Goberno Galego que imponha unha prohibición total do uso de tecnoloxías mineiras a base de cianuro en Galicia antes de que finalice 2013, posto que é o único xeito seguro de protexer os nosos recursos hídricos e ecosistemas fronte á contaminación por cianuro procedente das actividades mineiras, e que ao mesmo tempo, realice unha avaliación ordinaria do impacto;
3. Toma nota das iniciativas pertinentes dentro da UE e o sistema das Nacións Unidas e anima encarecidamente ao desenvolvemento e a aplicación de alternativas mineiras máis seguras, en particular, alternativas mineiras sen cianuro;
4. Pide á Xunta de Galicia que non preste apoio a ningún proxecto mineiro no que se empreguen tecnoloxías mineiras a base de cianuro, de forma directa ou indirecta, ata que sexa aplicable a prohibición xeral, nin apoiem proxectos desas características noutras comunidades ou países;
5. Pide á Xunta de Galicia que propoña unha modificación da lexislación vixente sobre a xestión dos residuos das industrias extractivas, con obxecto de esixir que todas as empresas explotadoras estean obrigadas a dispoñer dun seguro para as indemnizacións polos danos que podería causar o accidente máis grave posible e para cubrir todos os gastos das medidas de reparación destinadas a restaurar o estado ecolóxico e químico orixinal, en caso de accidente ou funcionamento defectuoso;
6. Encarga á súa Presidenta que transmita a presente Resolución á Xunta de Galicia, así como aos Parlamentos e Gobernos dos Estados membros da UE.